



Ca n'Elies

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Terme de Castellbisbal. Ca n'Elies s/n. Crta. BV-151.km. 6. (8755 Castellbisbal)
Emplaçament Des de la Crta.B-150, al km.7 prendre el camí de la dreta, a uns 50m

Coordenades:

Latitud: 41.49933
Longitud: 1.9842
UTM Est (X): 415216.959
UTM Nord (Y): 4594687.788

Classificació

Número de fitxa 08054 - 113
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 3721-I
Número inventari IPA núm. 27363
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08053A00300009
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dj., 07/07/2011 - 02:00

Descripció

edifici de planta rectangular cobert a dues aigües amb teula i posta. Compta amb planta baixa, i primer pis. La construcció és feta en mur de mamposteria irregular amb conglomerat de pedres i fang i ha estat arrebossat posteriorment amb morter de calç. La façana principal es troba orientada a ponent i s'obre amb un gran portal adovellat al centre que presenta restes de l'arrebossat. A banda i banda del portal s'obren dues finestres rectangulars protegides amb reixa. A nivell de primer pis, i en correspondència amb el portal s'obre un balcó protegit amb reixa de ferro que es correspon a una reforma de la casa, ja que talla la part superior del portal adovellat. A banda i banda i es correspon una finestra de petites dimensions. Una de les finestres de la façana principal es troba emmarcada amb brancals de pedra decorats amb petites escultures i caps humans que recorden el gòtic i que seria reaprofitada com els de la veïna masia de Can Ribot. Una de les darreres reformes de la casa obrí un portal arquitrabat a la cantonada de migdia de la façana principal per facilitar l'accés a un garatge situat a la planta baixa. Adossada a la façana de migdia de l'antiga masia es situa la moderna casa de Ca n'Elies. Es tracta d'un edifici de planta quadrangular que guarda la mateixa orientació que l'anterior i que es cobreix a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana. A diferència d'altres, aquest s'aixeca en planta baixa, primer i segon pis. L'accés es realitza per un portal arquitrabat obert al centre de la planta baixa, sense cap decoració específica. A banda i banda s'obren dues finestres rectangulars. A nivell de primer pis destaca la presència d'un balcó corregut al qual donen accés tres portes. Destaca a nivell de segon pis una petita galeria al centre formada per tres arcades de mig punt que recauen sobre pilars quadrangulars, i a banda i banda dos balcons protegits per reixa de ferro. Com a element ornamental l'edifici ha estat dotat d'una cornisa sobre la qual s'escau un petit frontó d'obra sobre el qual es recolzen gerros de pedra ornamentals.

Observacions:

Apareix al llistat del POUM amb el núm. B1.07

Història

L'observació detallada de l'edifici permet apreciar que es tracta d'una masia aixecada al voltant del segle XVII, possiblement sobre uns precedents més antics coneguts amb un altre nom, ja que no apareix als censos parroquials del 1573 i 1600. L'actual casa, però, es pot documentar des del segle XVIII, moment en el qual apareixen contractes de rabassa morta fets pels senyors d'aquesta propietat. L'edifici podria haver sofert una important reforma a mitjans del segle XIX, incorporant el balcó de la façana principal. Del segle XIX es tenen dades procedents de 1868, moment en el qual uns quants veïns del poble van fundar la societat d'aigua de Ca n'Elies, que pretenia explotar una mina situada en aquesta propietat, i conduir l'aigua fins al dipòsit de Can Rabella, i d'aquí als 50 socis. A principis del segle XX es devia construir l'edifici adossat a migdia, possiblement com a vivenda dels propietaris, deixant la vella casa en mans de masovers. El 1932 va ser beneïda la capella de la Mare de Déu del Carme, per tal que hi pogués dir missa mossèn Lluís Sabater Montclús, germà de la propietària del mas. Al 1951 es va intentar tornar a beneir la capella, amb l'objectiu de poder celebrar els casaments familiars. RUIZ (1998:143) Amb posterioritat, una part dels terrenys de la casa van passar a formar part de la urbanització de Can Costa. MATEU (1999: 26)

Bibliografia

MATEU MIRÓ J. (1999) Les masies de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
MATEU MIRÓ J. (1987) Semblança de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.

